

Župnijski list PETROVO PISMO

avgust 2026

Oratorij – srečanje z Jezusom

Poletje je čas počitnic, dopustov, daljših dni, večerne svežine, družinskih srečanj in nekoliko počasnejšega življenjskega ritma. Po napornem letu si človek oddahne in si nabira novih moči. Tudi Jezus je svojim učencem nekoč rekel: »Pojdite sami zase v samotni kraj in se malo odpočijte!« (Mr 6,31). Počitek je Božji dar. Toda počitek nikoli ne pomeni počitnic od Boga.

Prav poletje pogosto razkrije, kakšno mesto ima vera v našem življenju. Med letom nas še nosijo ustaljeni

urniki, verouk, šola in številne obveznosti. Ko vse to odpade, se pokaže, kaj ostane. Ob tem si iskreno odgovorimo na vprašanje: Ali ostane tudi nedeljska sv. maša?

Ostane družinska molitev? Ostane hvaležnost Bogu? Ostane zavest, da smo kristjani tudi na dopustu?

Žal vedno pogosteje opažamo, da marsikatera družina med počitnicami ►

izgubi stik z vero, molitvijo in življenjem župnijskega občestva. Kot da bi tudi Bog odšel na dopust.

Ne pišem tega zato, da bi kogar koli obsojal. Pišem zato, ker me kot duhovnika boli. Vera ni dejavnost, ki jo vključimo takrat, ko imamo čas. Vera je odnos. Vsak odnos, ki ga zanemarjamo, počasi zbledi. To velja za zakon, prijateljstvo in prav tako za naš odnos z Bogom. Morda je prav zato oratorij eden najlepših darov poletja. Toda tudi ob njem si moramo pošteno odgovoriti: Kaj pravzaprav pričakujemo od oratorija?

V zadnjih letih se vse pogosteje dogaja, da postaja oratorij predvsem kakovostno počitniško varstvo otrok. Starši z zaupanjem pripeljejo otroke, animatorji zanje ves dan skrbijo, zvečer pa se otroci zadovoljni vračajo domov.

Seveda je lepo, da otroci preživijo teden v varnem okolju, med prijatelji, v igri, petju, ustvarjanju in športu. Tudi vse to je dragoceno. Toda če bi bil to glavni namen oratorija, zgrešimo njegovo bistvo. Oratorij ni nastal zato, da bi zapolnil prosti čas otrok, razbremenil starše in pripravil še en lep poletni dogodek. Oratorij je nastal zato, da bi

otroci srečali Jezusa Kristusa.

Papež Benedikt XVI. je zapisal znamenite besede: »Na začetku krščanstva ni neka etična odločitev ali velika ideja, ampak srečanje z dogodkom, z Osebo, ki daje življenju novo obzorje in s tem njegovo odločilno usmeritev.« (Deus caritas est, št. 1)

Prav to je srce vsakega oratorija. Otrokom ne želimo ponuditi le zanimivega programa. Želimo jim pomagati, da bi odkrili, da jih Jezus pozna, jih ljubi in vabi v prijateljstvo z njim. Če otrok po oratoriju pozna nekaj novih pesmi, a ne naredi niti koraka bližje Kristusu, smo zgrešili bistvo. Če se vrne domov z lepo majico, ne pa tudi z željo po molitvi, smo zgrešili bistvo. Če ostane oratorij le lep spomin na počitniški teden, ne pa začetek globljega odnosa z Bogom, potem smo zgrešili njegov pravi cilj.

Letošnji oratorij bomo živeli ob zgodbi Heidi. Ni naključje, da ta roman že skoraj sto petdeset let navdušuje otroke in odrasle. Napisan je bil »za otroke in za tiste, ki imajo otroke radi«. V njem srečamo deklico, ki kljub težkim življenjskim preizkušnjam ostaja polna veselja, zaupanja in dobrote. Navdušuje jo lepota stvar-

stva, zna biti hvaležna, opazi človeka v stiski, zna odpuščati in ostaja zvesta svojim prijateljem.

Še globlje pa je njeno potovanje vere. Ob pomoči Klarine babice Heidi spoznava, da Bog ni nekdo, ki mora izpolniti vsako našo željo takoj, ko ga zanjo prosimo. Uči se zaupanja v Božjo previdnost. Prav ona pa pomaga tudi svojemu dedku, da po dolгих letih zagrenjenosti ponovno najde pot do Boga in ljudi.

Kako zelo današnji otroci potrebujejo takšne zglede!

Današnji svet jim ponuja junake, ki jih občudujemo zaradi uspeha, moči, denarja ali priljubljenosti. Heidi pa pokaže, da je človek zares velik takrat, ko zna ljubiti, zaupati, odpuščati in živeti za druge. To je evangelij. To je krščanska vzgoja. To je namen oratorija.

Ob tem bi rad spregovoril vsakemu posebej.

Dragi starši. Bog vam je zaupal najdragocenejše, kar imate – vaše otroke. Skupaj z njimi vam je zaupal tudi odgovornost za njihovo vero. Župnik, kateheti in animatorji lahko pri tem pomagamo. Ne moremo pa nadomestiti tega, kar lahko otroku podarita le oče in mati.

Otrok bo morda pozabil marsikatero katehezo. Nikoli pa ne bo pozabil očeta, ki moli. Nikoli ne bo pozabil mame, ki z veseljem gre k nedeljski sv. maši. Nikoli ne bo pozabil staršev, ki doma odpustijo drug drugemu.

Ne pričakujmo, da bo en teden oratorija nadomestil vse tisto, česar otrok

doma ne more doživeti. Naj bo letošnji oratorij tudi povabilo vam. Vprašajte otroka, kaj je doživel. Zvečer skupaj zmolite. Dovolite, da oratorij vstopi tudi v vaš dom. Pridite zadnji dan oratorija k sv. maši.

Dragi animatorji. Hvala, ker »žrtvujete« svoje počitnice. Hvala, ker darujete svoj čas. Hvala, ker ste pripravljeni služiti. Otroci ne bodo najbolj občudovali vaših iger ali delavnic. Najbolj si bodo zapomnili vašo dobroto. Zapomnili si bodo, ali ste znali poslušati, potrpeti, odpustiti, moliti in se veseliti. Vaš največji apostolat ni popolno izpeljan program. Vaš največji apostolat je vaše življenje. Bodite prijatelji otrok, predvsem pa bodite Jezusovi prijatelji.

Dragi župljani. Oratorij ni dogodek peščice mladih ali nekaj prostovoljcev. To je praznik naše župnije. Vsak otrok, ki pride na naše dvorišče, je dar. Morda kdo od njih redko prestopi prag cerkve. Morda bo prav tukaj prvič začutil, da ga Bog ljubi. Morda bo prav

tukaj prvič začutil, da je Cerkev njegov dom. Zato spremljajmo oratorij z molitvijo. Ne najprej kritizirajmo. Najprej molimo. Prosimo za animatorje, otroke in njihove družine. In molimo tudi zase.

Na koncu pa ostaja želja, ki presega en avgustovski teden. Ne želimo si polnega cerkvenega dvorišča le med oratorijem. Želimo si polne cerkve vsako nedeljo. Ne želimo si, da bi otroci molili le tisti teden. Želimo si, da bi molitev postala središče njihovih družin. Ne želimo si le uspešnega programa. Želimo si dobrih družin. To je namreč poslanstvo Cerkve. Ne zgolj ustvarjati lepih dogodkov, ampak voditi ljudi h Kristusu.

Naj bo letošnji oratorij zato več kot teden igre, petja in ustvarjanja. Naj bo teden srečanja otrok z Jezusom. Srečanja

staršev z njihovo odgovornostjo. Srečanja animatorjev z njihovim poslanstvom. Srečanja celotne župnije z vprašanjem, ki ga Jezus postavlja vsakemu izmed nas: »Ali me ljubiš?«

Če bomo na to vprašanje znali odgovoriti s svojim življenjem, bo letošnji oratorij rodovit. Ne le za en teden, ampak za vse življenje.

Pri tem naj nas spremljata priprošnja Marije, naše Matere, in zgled Heidi, ki nas uči preprostega zaupanja v Boga. Še bolj pa naj nas vodi Kristus, ki ostaja isti včeraj, danes in na veke ter nas vedno znova vabi: »Pustite otroke, naj prihajajo k meni, in ne branite jim, kajti takšnih je Božje kraljestvo« (Lk 18,16).

Cristian Balint

Napovednik

- Od petka, 31. julija, do nedelje 2. avgusta, bodo v Komendi izvedli tradicionalni kriterij Tadeja Pogačarja. Zaradi tega športnega dogodka in hrupa (koncert) bomo v petek, 31. julija in v soboto, 1. avgusta, sv. mašo (ob 19. uri) predstavili iz župnijske cerkve v Komendi v podružnično cerkev v Mostah. V Komendi ta dva dneva ne bo sv. maše.
- Za prve dneve v mesecu ste lepo vabljeni k sv. maši.
- V četrtek, 6. avgusta, bo sv. maša v DSO Komenda ob 10.30.
- V nedeljo, 9. avgusta, bo žegnanjska nedelja v Mostah. Sv. maša bo ob 10. uri. V Komendi bosta sv. maši ob 7.00 in 8.30.
- V soboto, 15. avgusta, na praznik Marijinega vnebovzetja, bosta sv. maši ob 7. in 10. uri. Lepo vabljeni!
- V nedeljo, 16. avgusta, ko goduje sv. Rok, bo sv. maša v Mostah ob 10. uri. V Komendi bosta sv. maši ob 7.00 in 8.30.
- Vpis otrok v 1. razred verouka bo mogoč od 24. avgusta.
- Oratorij v naši župniji se bo začel 16. avgusta.